

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/200/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207245
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513207245.2

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu M. V., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX I. XX, okr. A. E., občanovi SR, práv. zast.: JUDr. Michalom Dicom, advokátom, AK so sídlom 17. novembra č. 20, Stará Ľubovňa, proti žalovanej Slovenská republika, Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, 812 72 Bratislava v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 478,88 s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 19. 6. 2014 do zaplatenia a trovy konania v rozsahu 100 %, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Michala Dica, advokáta AK, Stará Ľubovňa. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou dňa 18.12.2013 a doplnenou dňa 16.4.2014 domáhal zaplatenia 478,88 eur s 8,5 % úrokom z omeškania od podania žaloby, t.j. od 18.12.2013 do zaplatenia a trov konania z dôvodu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 12. 6. 2013 podal písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovanú Ministerstvu vnútra SR (ďalej len MV SR), ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Túto žiadosť odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Starej Ľubovni, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru justičnej polície Stará Ľubovňa sp. zn. ORP-231-/JP-SĽ-2009 z 23.02.2010 podľa § 206 ods. 1 Tr. por. boli M. V. a M. V. stíhaní ako obvinení z tr. činu podvodu formou spolupáchateľa podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1 Tr. zák. platného do 31.12.2005 na skutkovom základe, ako je to uvedené v citovanom uznesení.

Proti tomuto uzneseniu žalobca ako obvinený v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného advokáta podal sťažnosť.

Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 16.6.2010 sp. zn. ORP-213/Jp-SĽ-2009 sťažnosti žalobcu bolo vyhovené a uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.6.2010, bolo zrušené. Následne ďalším uznesením vyšetrovateľa zo dňa 23.6.2010 trestné stíhanie bolo zastavené.

V trestnom konaní obvinený bol zastúpený zvoleným obhajcom, ktorý vyúčtovaním z 26.7.2010 uplatnil odmenu za poskytnuté právne služby v celkovej výške 478,88 eur.

Celková odmena za poskytnuté právne služby bola žalobcom a jeho manželom ako spoluobvineným M. V. uhradená v hotovosti takto: dňa 6.8.2010 spoločne uhradili sumu 300,-- eur, dňa 30.9.2010 žalobca uhradil sumu 380,-- eur a dňa 7.9.2010 manžel žalobcu uhradil sumu 277,75 eur. Zaplatením odmeny zvolenému obhajcovi vo výške po 478,88 eur, t.j. spolu vo výške 957,76 eur žalobcovi a jej manželovi M. V. vzniklo právo na náhradu škody, ktorá im bola spôsobená nezákonným rozhodnutím. Žalobca žiadal

o predbežné prerokovanie príslušný orgán Ministerstvo vnútra SR (ďalej len MV SR) žiadosťou zo dňa 12.6.2013, ktorý nárok na náhradu škody neuspokojil.

Ďalej citujúc čl. 47 ods. 2 a čl. 46 ods. 3 a 4 Ústavy, ako aj § 3 ods. 1, 2, § 4 a § 5 zákona č. 514/2003 Z.z. poukázal na ústavnoprávny základ nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu, pričom štát sa nemôže tejto zodpovednosti zbaviť. Pojem nezákonné rozhodnutie zákon nevymedzuje. Jedným z predpokladov je zistená nezákonnosť rozhodnutia, ktorým bola škoda spôsobená. V zmysle § 5 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej správy je tento predpoklad splnený len vtedy, ak bolo príslušné právoplatné rozhodnutie zrušené alebo zmenené a ak ide o predbežne vykonateľné rozhodnutie aj vtedy, keď bolo zmenené. Do tej doby nie je možné nárok na náhradu škody uplatniť. Náhradu škody spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia pokiaľ toto rozhodnutie nebolo zrušené, možno uplatniť až potom, ako bolo trestné stíhanie zastavené alebo bola táto osoba spod obžaloby oslobodená. V zmysle § 5 cit. zákona majú tieto spôsoby skončenia trestného stíhania rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Takýto pojem nezákonného rozhodnutia bol vymedzený aj judikatúrou súdov (R 25/1977 - rozsudok NS SR 2Cdo 7/99 - č. judikátu 26/2000.) Tiež uviedol, že predmetná problematika bola riešená aj rozhodnutiami NS, kde bolo poukázané aj na ústavnoprávny základ nároku na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré nebolo skončené odsúdením obžalovaného z pohľadu nielen ustanovení čl. 46 os. 3 Ústavy SR, ale aj čl. 1 ods. 1 Ústavy, teda z pohľadu princípov materiálneho právneho štátu. Ak štát má byť za neho považovaný, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým zasiahli do základných práv jednotlivca, ak sa ich postup ukáže byť mylný. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia je konečný výsledok trestného konania, t. j. či sa podozrenie orgánov činných v trestnom konaní potvrdilo (uznesenie NS SR sp. zn. M Cdo 15/2009-ZSP 6/2010 por. č. 57).

Na základe uvedeného žiadal, aby súd žalobe vyhovel a priznal mu aj zákonný úrok z omeškania z požadovanej sumy od podania žaloby, t.j. od 18. 12. 2013 do zaplatenia, keďže žalovaný sa dostal do omeškania s náhradou škody, pretože nereagoval na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 12.6.2013 a nárok na náhradu škody neuspokojil.

Súd žalobe vyhovel platobným rozkazom č. k. 2Ro/231/2013-35 zo dňa 2.6.2014, proti ktorému žalovaný podal odpor, ktorým žiadal žalobu zamietnuť. Namietal pasívnu legitímáciu MV SR z dôvodu, že od 1.1.2013 je účinný zák. č. 412/2012 z 27.11.2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 a zo znenia § 4 ods. 1 písm. b/ a c/ vyplýva, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, koná v mene štátu MV SR vtedy, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru (ďalej len PZ) alebo poverený príslušník PZ a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora, teda v predmetnej veci je pasívne legitimovaná Generálna prokuratúra SR (ďalej len GP SR).

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov - žiadosťou žalobcu žalovanému o predbežné prejednanie nároku o náhradu škody, vyúčtovaním odmeny a náhrady za poskytnuté služby advokáta, príjmovými pokladničnými dokladmi, písomným vyjadrením žalobcu, odpoveďou žalovaného žalobcovi na jeho žiadosť o predbežné prejednanie nároku o náhradu škody, písomnými vyjadreniami žalovaného, uznesením o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia OR PZ Stará Ľubovňa - Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície Stará Ľubovňa voči žalobcovi (ďalej len OR PZ Úrad just. a krim. polície) ČVS: ORP-231-JP-SL-2009 zo dňa 23.2.2010, sťažnosťou žalobcu proti tomu uzneseniu zo dňa 11.3.2010, uznesením vyšetrovateľa PZ Úradu just. a krim. polície zo dňa 16.6.2010 o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi, uznesením OR PZ Stará Ľubovňa - Úrad just. a krim. polície zo dňa 23.6.2010 o zastavení trestného stíhania, obsahom celého spisu a obsahom trestného spisu OR PZ Stará Ľubovňa - Úradu justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície Stará Ľubovňa ČVS: ORP-231-JP-SL-2009, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Žalobca na pojednávaní a vo svojich písomných vyjadreniach na žalobe trval, žiadal, aby jej súd vyhovel. Nesúhlasil s odporom žalovaného, keďže v predmetnej veci nekonal ani prokurátor, ani súd, ale rozhodoval vyšetrovateľ PZ, ktorý vydal uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia voči žalobcovi a jeho manželke a následne na základe sťažnosti žalobcu napadnuté uznesenie zrušil a trestné stíhanie zastavil. Nesúhlasil s námietkou, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný a že v danej veci za štát nekoná MV SR. Tvrdil, že za štát koná GP SR vtedy, keď prokurátor podal obžalobu a následne súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby alebo prokurátor konal na základe sťažnosti obvineného, ale v prejednávanej veci uznesenie o vznesení obvinenia nezrušil prokurátor, ale vyšetrovateľ. Zdôraznil, že v prejednanom prípade bolo najskôr vydané uznesenie o začatí trestného stíhania, následne bolo vydané uznesenie o vznesení obvinenia proti žalobcovi, proti ktorému podal sťažnosť. Vyšetrovateľ PZ sťažnosti žalobcu vyhovel a uznesenie o vznesení obvinenia zrušil. Tvrdil, že uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi pre trestný čin podvodu je nezákonným rozhodnutím, keďže ho vyšetrovateľ PZ zrušil a preto je v tejto veci pasívne legitimovaná Slovenská republika, za ktorú koná MV SR. Uplatňovaná náhrada škody predstavuje náhradu trov obhajoby žalobcu v trestnom konaní. Ak by vo veci bolo len začaté trestné stíhanie a nebolo by vznesené obvinenie, potom by obhajca nemusel obhajovať práva žalobcu v trestnom konaní. V konkrétnom prípade však obhajoval práva žalobcu obhajca až po vznesení obvinenia proti nemu a následne na základe sťažnosti žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia vyšetrovateľ PZ zrušil toto uznesenie z dôvodu, že zanikla trestnosť činu uplynutím premlčacej doby, čo však bolo splnené už v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi a preto uznesenie o vznesení obvinenia nemalo byť vydané a v tom spočíva nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia

Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatnil žalobca u žalovaného dňa 12.6.2013, t. j. v 3 ročnej premlčacej dobe, ktorá mu začala plynúť nasledujúcim dňom po právoplatnosti uznesenia o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia (právoplatné dňa 22.6.2010). Žalovaný nevyhovel žiadosti žalobcu o predbežné prejednanie nároku v 6 mesačnej lehote.

Pojednávania sa nezúčastnil žalovaný, ktorý neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti, preto súd prejednal vec v jeho neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Žalovaný v odpore a v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 14.12.2015, uviedol, že nárok náhradu škody neuznáva ani čo do dôvodu, ani do výšky, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 12.12.2013. Poukázal na priebeh trestného konania od začatia trestného stíhania, vznesenia obvinenia voči žalobcovi, podania sťažnosti žalobcom proti uzneseniu o vznesení obvinenia, zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľom na základe sťažnosti žalobcu až po zastavenie trestného stíhania vyšetrovateľom. V trestnej veci ČVS: ORP-144/PD-SL-2009 bolo dňa 7.4.2009 povereným príslušníkom PZ Obvodného oddelenia Podolíneec vydané uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. vo veci trestného činu podvodu podľa § 250 ods.1 Tr. zák. č. 140/1961 platného a účinného do 31.12.2005. Dňa 12.8.2009 bolo vydané uznesenie povereným príslušníkom PZ podľa § 215 ods. 1 písm. d/ Tr. por. s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. v súlade s § 215 ods. 4 Tr. por. o zastavení trestného stíhania z dôvodu, že trestné stíhanie je premlčané. Proti uzneseniu podali poškodení sťažnosť, na základe ktorej prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni dňa 16. 10. 2009 podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil uznesenie príslušníka obvodného oddelenia PZ Podolíneec a uznesením zo dňa 16. 10. 2009 podľa § 230 ods. 2 písm. g/ Tr. por., vydal uznesenie, ktorým v predmetnej veci nariadil vyšetrovanie. Na určenie hodnoty pozemkov a na určenie hodnoty poľnohospodárskej pôdy boli pribratí znalci. Na zistenie pravosti podpisu B. M. a Q. M. bol pribratý znalec z odboru písomoznactva, ktorý zistil, že títo prehlásenia nepodpísali. Na základe uvedených skutočností bolo dňa 23.2.2010 vyšetrovateľom odboru justičnej polície PZ Stará Ľubovňa pod číslom: ČVS: ORP-231/JP-SL-2009 vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. voči žalobcovi pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. platného a účinného do 31.1.2015, ktorý podal proti nemu sťažnosť s odôvodnením, že skutku sa nedopustil, keďže neboli naplnené pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 Tr. zák. Podľa znaleckého posudku celková škoda predstavovala sumu 1 393,11 eur (nie malú) a preto bol

skutok kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Tr. zák. platného a účinného do 31.12.2005. Následne v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák., z obsahu ktorého vyplýva, že trestnosť činu

sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný a ak v čase medzi spáchaním činu a vyhlásením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší, bol dňa 11.6.2010 skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., nakoľko pre obvineného bolo posúdenie a uloženie trestu podľa Tr. zák. č. 300/2005 priaznivejšie. Dňa 16.6.2010 bolo vydané vyšetrovateľom PZ, odboru justičnej polície, Stará Ľubovňa uznesenie podľa § 190 ods. 1 Tr. por., ktorým bolo vyhovené sťažnosti obvineného a uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi bolo podľa § 260 ods. 1 Tr. por. zrušené. Ďalším uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 23.6.2010 bolo trestné stíhanie zastavené.

Právo na náhradu škody podľa § 6 zák. č. 514/2003 Z.z. sa zakladá na podmienke, že rozhodnutie bolo zrušené ako nezákonné. Rozhodnutím príslušného orgánu, ktorým sa konštatuje nezákonnosť rozhodnutia, je súd viazaný a nemôže prípadnú nezákonnosť rozhodnutia posudzovať ako predbežnú otázku. Je potrebné rozlišovať procesnú samostatnosť vyšetrovateľa v trestnom konaní a dozorovú právomoc prokurátora. Žalovaný neuznal uplatnený nárok žalobcu a namietal ho do právneho základu, keďže rozhodnutie vyšetrovateľa PZ považoval za zákonné. Poukázal na právoplatné rozhodnutie KS v Bratislave sp. zn. 8 Co 251/2010, z ktorého vyplýva, že v prípade, ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Keďže rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti a teda aj zákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania, nemožno paušálne považovať za nezákonné každé vznesenie obvinenia, ktoré nevyústilo v právoplatný odsudzujúci rozsudok obvineného, ale v každej trestnej veci je potrebné s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu pozorne zvážiť aj priebeh trestného konania z hľadiska dôkaznej situácie, ako aj základných zásad trestného konania. Tento názor oprel aj o nález ÚS SR číslo I. ÚS 548/2012-13.

Tiež uviedol, že v prejednávanej veci postup vyšetrovateľa bol odobrovaný prokurátorom ako kontrolným orgánom MV SR a preto zastával názor, že nedošlo k žiadnemu porušeniu zákona zo strany policajných orgánov PZ. Uznesenie o vznesení obvinenia nie je rozhodnutím o tom, že trestný čin bol spáchaný určitou osobou, ale vyjadruje len vyšší stupeň pravdepodobnosti, že určitá osoba je páchatel'om skutku, ktorý sa považuje za trestný čin. V ďalšom konaní sa požiadavka na stupeň pravdepodobnosti stále zvyšuje, pričom na odsúdenie páchatel'a by už pravdepodobnosť mala hraničiť s istotou. Vyšetrovateľ PZ nemal inú možnosť na postup v trestnej veci, ak nechcel postupovať v rozpore s Tr. por. a tým sa sám vystaviť nebezpečenstvu trestného stíhania pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák, prípadne marenie úlohy verejného činiteľa podľa § 327 Tr. zák. Poukázal tiež na rozhodnutie NS SR z 31. 7. 1996 sp. zn. 2Cdo/2/96, R 116/1999, ktoré je možné použiť v tomto konaní analogicky.

Namietal pasívnu legitímáciu MV SR z dôvodu, že zákonom č. 412/2012, účinným od 1.1.2013, došlo k zmene zákona č. 514/2003 Z.z - k zmene ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b/ a c/, ktorý stanovil, že vo veci náhrady škody koná v mene štátu MV vtedy, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník

PZ nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora. V novele zákona nie sú prechodné ustanovenia a preto je toho názoru, vychádzajúce z rozsudku OS Žilina sp. zn. 18C/194/2012 a z uznesenia KS Košice sp. zn. 3Co/377/2013 zo dňa 20.3.2014, že novelizovaný zákon 514/2003, účinný od 1.1.2013, možno aplikovať aj na konania začaté pred 1.1.2013. Na základe uvedeného v predmetnom konaní je pasívne legitímovaná a koná v mene štátu Generálna prokuratúra SR a nie MV SR. Je právne bezvýznamné, že žiadosť o predbežné prerokovanie bola podaná na MV SR, keďže v čase podania žiadosti, a to do 31.12.2012, bolo MV orgánom konajúcim za štát. Nenamietal priamo výšku uplatnenej škody, ale tvrdil, že žalobca nepreukázal nezákonné rozhodnutie, v dôsledku ktorého by mu vznikla škoda a tiež nepreukázal, aby mu škoda skutočne vznikla a tiež nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Žalobu žiadal zamietnuť.

Z písomného vyjadrenia žalovaného, ako aj z vyšetrovacieho spisu OR PZ - Úrad justičnej a kriminálnej polície, Stará Ľubovňa ČVS: ORP-231/JP-SL-2009 vyplýva, že poverený príslušník PZ Obvodného oddelenia Podolínec uznesením ČVS: ORP-144/PD-SL-2009 zo dňa 7.4.2009 začal trestné stíhanie vo veci trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. platného a účinného do 31.12.2005. Dňa 12.8.2009 bolo vydané uznesenie povereným príslušníkom PZ podľa § 215 ods.1, písm. d/ Tr. por. o zastavení trestného stíhania z dôvodu, že trestné stíhanie je premlčané. Proti tomuto uzneseniu poškodení Q. M., I. T., M. B. a B. M. podali sťažnosť, na základe ktorej prokurátor Okresnej

prokuratúry v Starej Ľubovni uznesenie o zastavení trestného stíhania zrušil a zároveň vydal uznesenie podľa § 230 ods. 2 písm. g/ Tr. por., ktorým nariadil v predmetnej veci vyšetrovanie.

Na určenie hodnoty pozemkov a na určenie hodnoty poľ. pôdy bol pribratý znaleci. Na zistenie pravosti podpisu B. M. a Q. M. bol pribratý znalec z odboru písomznanectva. Podľa znaleckého posudku celková škoda predstavovala sumu 1 393,11 eur (nie malú) a preto bol skutok kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Tr. zák. platného a účinného do 31.12.2005.

Na základe uvedených skutočností bolo dňa 23.2.2010 vyšetrovateľom odborom justičnej polície PZ Stará Ľubovňa pod číslom: ČVS: ORP-231/JP-SL-2009 vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. proti žalobcovi a jej manželovi M. V. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. platného a účinného do 31.1.2015. Dôvodom začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia bolo, že doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že žalobca a jej manžel sa dopustili trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. platného a účinného do 31.12.2005 tým, že podali návrh na potvrdenia vlastníctva k pozemkom vydržaním komisii na obnovu evidencie pozemkov, kde žiadali potvrdiť okrem iných parciel vlastníctvo aj k parcelám č. XXX, XXX, XXX a XXX od M. K., č. XXX, XXX v tom čase od nebohej Q. B., č. XXX, XXX, XXX, XXXX/X od E. B., č. XXX, XXX, XXX, XXX od Q. M., č. XXXX/X od B. M. a č. XXX, XXX, XXX a XXX od I. T.. K návrhu boli predložené prehlásenia o uznaní vlastníckeho práva k uvedeným parcelám od vlastníkov, a to od I. T., ktorá uviedla, že prehlásenie podpísala, ale s vedomím, že ide o iné parcely, Q. M., ktorá tvrdila, že prehlásenie nepodpísala, B. M., ktorý tvrdil, že prehlásenie nepodpísal. Podľa znaleckého posudku bolo zistené, že prehlásenie nepodpísal B. M. a Q. M.. K návrhu neboli dodané prehlásenia neb. Q. B. ku parc. č. XXX, XXX a XXX a B. M. ku parcelám č. XXX, XXX, XXX, XXX, ale ich podiely boli prepísané na žalobcu a jej manžela. Komisia doporučila vlastníctvo žalobcovi a jej manželovi potvrdiť a následne Okresný úrad, odbor pozemkový v Starej Ľubovni vydal rozhodnutie dňa 29.11.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.7.2005 a ktorým potvrdil vlastníctvo žalobcovi a jej manželovi.

Proti uzneseniu o vznesení obvinenia žalobca prostredníctvom zvoleného advokáta JUDr. Michala Dica podal dňa 11.3.2010 sťažnosť, v ktorej tvrdil, že uznesenie považuje za nezákonné a žiadal ho zrušiť z dôvodu, že neobsahuje žiadne právne odôvodnené skutočnosti, že došlo k spáchaniu trestného činu podvodu. Pojmovým znakom skutkovej podstaty trestného činu podvodu bolo, že páchatel sa mal obohatiť na škodu cudzieho majetku, pričom táto podmienka nebola splnená. Predmetom vydržania boli pozemky, ktoré v dávnej minulosti boli v reálnej deľbe žalobcu a jej manžela a ktoré predtým vlastnícky patrili matke žalobcu a ktorá ich neformálnou zmluvou darovala žalobcovi a jej manželovi. Títo užívali pozemky v dobrej viere, že im vlastnícky patria. Tieto skutočnosti potvrdili aj svedkyne Q. M. a I. T., ktoré tiež uviedli, že ešte ich dedo sporné pozemky dal otcovi M. V. a ostatným svojim deťom dal iné pozemky. Žalobca v sťažnosti tvrdil, že zanikla trestnosť činu, keďže rozhodnutie o potvrdení nadobudnutia vlastníckeho práva k pozemkom vydržaním bolo vydané správnym orgánom dňa 29. 11. 2003 a k vzneseniu obvinenia došlo až v roku 2010. Z výpovede svedka - predsedu komisie a starostu Obce I. vyplýva, že v časti podielov B. M. došlo k administratívnej chybe, preto túto skutočnosť nemožno klásť za vinu obvineným.

Vyšetrovateľ PZ-OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Stará Ľubovňa predmetné uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi a jej manželovi uznesením ČVS: ORP-231/JP-SL-2009 zo dňa 16.6.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.6.2010, podľa § 190 ods. 1 Tr. por. zrušil z dôvodu, že zanikla trestnosť činu uplynutím premlčacej doby, nakoľko za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. ustanovuje trest odňatia slobody až na dva roky, kde je premlčacia doba podľa § 87 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. tri roky. Predmetné uznesenie doručil obvineným, ich obhajcovi JUDr. Michalovi Dicovi a Okresnej prokuratúre Stará Ľubovňa. V odôvodnení uznesenia je uvedené, že obvinení vo svojich výpovediach poukázali na to, že návrh na priznanie vlastníckeho práva vypisovala pracovníčka OÚ I. na základe toho, že uviedli, ktoré parcely reálne užívali a obvinení túto žiadosť podpísali. Obvinená M. V. tvrdila, že neurobila nič protizákonné a spolu so svojím bratom B. M. si vysporiadavali vlastnícke vzťahy v rámci ROEP. Prehlásenie brata B. M. k návrhu na priznanie vlastníckeho práva nepredkladala. Obvinený M. V. uviedol, že na parcelách č. XXX, XXX a XXX, ktoré dlhodobo užíval s manželkou, majú rodinný dom, ktorý im darovali rodičia manželky a tieto si chceli v ROEP vysporiadať. K návrhu na potvrdenie vlastníckeho práva predložil prehlásenia M. K. a E. K., ktoré obidvaja aj podpísali. B. M. sa mu vypísal z parcely č. XXXX/X a on sa jemu vypísal z inej parcely. B. M. tvrdil, že jeho rodičia za života rozdelili pozemky tak, že jemu a sestre E. B. dali vyšnú roľu a sestre M. V. nižnú roľu.

Poškodená Q. M., sesternica obvinenej M. V., uviedla, že parcely XXX, XXX, XXX, XXX neužívala, užíval ich otec M. V. a potom obvinení V..

Svedkyňa I. T., sesternica M. V., uviedla, že parcely XXX,XXX,XXX užívala M. V., preto jej podpísala prehlásenie.

Skutočnosť, že predmetné parcely užíval žalobca s manželom, potvrdili aj svedok B. B..

Svedkyňa M. I. sa nevedela vyjadriť, či predmetné parcely užívala M. V. s manželom, nežiadala podiely na týchto parcelách naspäť, ale žiadala, aby sa jej M. V. a jej brat vypísali z iných parciel, ktoré reálne užívala.

Svedok M. Z., starosta Obce I. a predseda komisie na obnovu evidencie pozemkov uviedol, že obvinení M. V. a M. V. podali na komisiu návrh na potvrdenie vlastníctva k pozemkom vydržaním spolu s prehláseniami dotknutých osôb, ktorí svojimi podpismi uznali vlastnícky podiel a vzdali sa svojich podielov. Tieto prehlásenia boli pripravené na OÚ I., vypisovala ich pracovníčka určená OÚ I. a tiež prehlásenia sa podpísavali pred ňou. Komisia vydala na základe predložených dokladov stanovisko a podala návrh na potvrdenie vlastníckeho práva vydržaním obvineným OÚ, odboru pozemkovému, v Starej Ľubovni, ktorý vydal rozhodnutie o priznaní vlastníckeho práva vydržaním k predmetným parcelám aj obvineným. Pokiaľ ide o podiely B. M. na parcelách XXX, XXX, XXX, ktoré boli prevedené na obvinených, išlo o chybu v zápise, ktorá sa mala opraviť, keďže na prehlásení B. M. tieto podiely neboli uvedené. K návrhu na potvrdenie vlastníckeho práva k podielom na parc. č. XXX, XXX, XXX po neb. Q. B. a po neb. E. M. (babke obvinenej) obvinení komisii nepredložili žiadne prehlásenia, keďže aj Q. B., aj E. M. v tom čase boli nebohé a išlo o podiely na parcelách, ktoré užívali obvinení.

Svedkyňa V. I. uviedla, že pracovala na OÚ I. ako pracovníčka a jej hlavnou úlohou bolo vypisovanie žiadostí ohľadom ROEP, ktoré sa podpisovali buď priamo na OÚ alebo pred komisiou ROEP alebo ich občania doniesli už podpísané. Návrhy na potvrdenie vlastníckeho práva vydržaním schvaľovala komisia ROEP.

V odôvodnení uznesenia je tiež uvedené, že obvinení na 8. zasadnutí komisie dňa 24.9.2003 predložili návrh na potvrdenie vlastníctva vydržaním k pozemkom - parcelám č. XXX, XXX, XXX, XXX a XXXX/X, súčasťou ktorého boli aj prehlásenia o uznaní vlastníckeho práva k týmto parcelám od vlastníkov Q. M., I. T. a B. M. Komisia na základe predložených dokladov doporučila správne orgánu vlastnícke právo vydržaním obvineným potvrdiť. OÚ, odbor pozemkový, Stará Ľubovňa vydal dňa 29.11.2003 rozhodnutie č. 2003/02959/Ha/165, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2005 a ktorým potvrdil vlastnícke právo M. V. a M. V. k predmetným pozemkom vydržaním. Dňa 15.12.2005 Obvodný úrad, odbor pozemkový, Stará Ľubovňa rozhodnutím číslo 2005/002073 schválil register obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. I.. Následne Správa katastra Stará Ľubovňa oznámila Obvodnému úradu, pozemkové odboru, v Starej Ľubovni, že dňom 29.12.2006 bol zapísaný register obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. I..

Znaleckým posudkom znalca z odboru písomoznalectva, bolo zistené, že Q. M. a B. M. nepodpísali prehlásenia. Q. M. si nenárokovala si žiadnu škodu, ale žiadala, aby sa jej obvinená V. vypísala zo svojho podielu na pozemku, kde je dom po jej otcovi. B. M. žiadal, aby mu boli vrátené jeho podiely na parcelách XXX, XXX a XXX a ku parcele č. XXXX/X sa nevedel vyjadriť.

Následne vyšetrovateľ PZ - OR PZ, Úradu just. a krim. polície, Stará Ľubovňa trestné stíhanie vo veci prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť M. V. a M. V., uznesením č. ČVS: ORP-231/JP-SĽ-2009 zo dňa 23.6.2010 zastavil z dôvodu, že trestné stíhanie je premlčané.

Predmetom konania je náhrada škody vo výške 478,88 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od podania žaloby, t. j. od 18.12.2013 do zaplatenia a náhrada trov konania z titulu nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vydaným v trestnom konaní, a to uznesením vyšetrovateľa OR PZ, Úradu just. a krim. polície, Stará Ľubovňa (ďalej len vyšetrovateľ PZ), sp. zn. ČVS: ORP-231/JJ-SĽ-2009 zo dňa 23.2.2010 podľa § 206 ods. 1 Tr. por. o vznesení obvinenia voči žalobcovi a jej manželovi M. V. pre trestný čin podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1 Tr. zák. platného a účinného do 31.12.2005 a následného zrušenia tohto uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľom PZ na základe sťažnosti žalobcu a jej manžela z dôvodov uvedených vyššie.

Po vznesení obvinenia si žalobca zvolil obhajcu na zastupovanie jeho práv v trestnom konaní, ktorý dňa 26.7.2010 vyúčtoval odmenu a náhrady za poskytnuté právne služby v trestnom konaní v zmysle

vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to za úkony realizované v roku 2010 podľa § 14 ods. 1 písm. a, b/ v základnej sadzbe a podľa § 14 ods. 1 písm. c/ v zníženej sadzbe o 20 %. Základná tarifná odmena za jeden úkon právnej služby je jedna dvanástina výpočtového základu, t. j. 60,11 eur a znížená odmena o 20 % pri spoločných úkonoch pri obhajobe dvoch osôb je 48,09 eur, režijný paušál ja za 1 úkon je 7,21 eur. Advokát vyúčtoval žalobcovi a jej manželovi aj náhradu cestovného zo Starej Ľubovne do Haligoviec, kde bol žalobca ako obvinený vypočúvaný a tiež náhrada za stratu času. Žalobca zaplatil obhajcovi zálohu vo výške 280,-- eur dňa 30.9.2010 a spolu s manželom mu zaplatil zálohu dňa 6. 8.2010 vo výške 300,-- eur, čoho dôkazom sú príjmové pokladničné doklady predložené do spisu (čl. 9).

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 12.6.2013 žiadal MV SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

MV SR listom zo dňa 12.12.2013 oznámilo žalobcovi, že žiadosti o predbežné prejednanie nároku nevyhovuje.

Žalobca dňa 18.12.2013 podal na súd žalobu.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa čl. 17 ods. 1, 2 Ústavy SR Osobná sloboda sa zaručuje. Nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy SR Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR Každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. (4) Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR Každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Zodpovednosť za náhradu škody spôsobenú orgánom verejnej moci upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zák. o zodpovednosti za škodu).

Znenie zák. č. 514/2003 Z.z. účinné od 1.1.2013, je nasledovné :

Podľa § 1 cit. zákona Tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Podľa § 2 cit. zákona Na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je
 - 1. štátny orgán,
 - 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ cit. zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods. 2 cit. zákona Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona, účinného od 1.1.2013, Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>>, koná v mene štátu: b/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

f/ Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

m/ orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>>), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 4 ods. 3 cit. zákona Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný

bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>>) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zákona Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 cit. zákona Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

IV. časť zákona č. 514/2003, účinná od 1.1.2013, upravuje Spoločné ustanovenia, predbežné prerokovanie nároku a spôsob a rozsah náhrady škody.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>> a 11 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>>.

Podľa § 15 ods. 2 cit. zákona Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného.

Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona o žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 16 ods. 2 cit. zákona Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

Podľa § 16 ods. 3 cit. zákona Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada.

Podľa § 16 ods. 4 prvá a druhá veta cit. zákona Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na

súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

Podľa § 16 ods. 5 cit. zákona Každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 1 cit. zákona Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 3 cit. zákona Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.

Podľa § 19 ods. 1 cit. zákona Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 2 cit. zákona. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>>.

Podľa § 19 ods. 3 cit. zák. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>> odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 25 ods. 1 cit. zákona Ak § 26 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>> neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>.

Znenie zákona č. 514/2003, účinné do 31.12.2012, t. j. v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia a zrušenia tohto uznesenia vyšetrovateľom PZ. bolo nasledovné :

Podľa § 4 ods. 1 písm. b cit. zákona Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514/znenie-20090101>>, koná v mene štátu b/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru.

e/ vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

k/ orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514/znenie-20090101>>), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do

pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>> a 11 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>>.

Podľa § 15 ods. 2 cit. zákona Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, účinného do 31.12.2012, Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 16 ods. 2 cit. zákona, účinného do 31.12.2012, Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 1 zák. č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.), účinného od 1.1.2006, t. j. v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia a vydania uznesenia o zrušení tohto uznesenia o vznesení obvinenia, Trestný poriadok <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2005-301>> upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

Ustanovenie § 2 Tr. por. upravuje základné zásady trestného konania.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 2 Tr. por. Do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.

Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, a) ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 10 ods. 1 Tr. por. Orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajť.

Podľa § 10 ods. 15 Tr. por. Trestné konanie je konanie podľa tohto zákona, trestné stíhanie úsek od začatia trestného stíhania až do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu vo veci samej a prípravným konaním sa rozumie úsek od začatia trestného stíhania do podania obžaloby, návrhu na schválenie dohody o uznaní viny a prijatí trestu (ďalej len „dohoda o vine a treste“) alebo právoplatnosti rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní vo veci samej.

Podľa § 33 Tr. por. Toho, kto je podozrivý zo spáchania trestného činu, možno považovať za obvineného a použiť proti nemu prostriedky určené týmto zákonom proti obvinenému až vtedy, ak bolo proti nemu vznesené obvinenie.

Ust. § 34 Tr. por. upravuje práva a povinnosti obvineného

Podľa § 34 ods. 1 Tr. por. Obvinený má právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať. Môže uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom. S obhajcom sa však v priebehu svojho výsluchu nemôže radiť o tom, ako odpovedať na položenú otázku. Môže žiadať, aby bol vypočúvaný za účasti svojho obhajcu a aby sa obhajca zúčastnil aj na iných úkonoch prípravného konania.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. por. Obvinený, ktorý nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, má nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu; nárok na bezplatnú obhajobu alebo obhajobu za zníženú odmenu musí obvinený preukázať najneskôr pri rozhodovaní o náhrade trov trestného konania.

Podľa § 36 ods. 1 Tr. por. Obhajcom môže byť len advokát.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. por. Obvinený ako oprávnená osoba zvolí obhajcu tým, že písomne splnomocní obhajobou advokáta.

Podľa § 44 Tr. por. Obhajca je povinný poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, na obhajovanie jeho záujmov účelne využívať prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone, najmä starať sa o to, aby boli v konaní náležité a včas objasnené skutočnosti, ktoré obvineného zbavujú viny alebo jeho vinu zmierňujú.

Podľa § 44 ods. 2 Tr. por. Obhajca je oprávnený už v prípravnom konaní robiť v mene obvineného návrhy, podávať v jeho mene žiadosti a opravné prostriedky, nazeráť do spisov a zúčastniť sa podľa ustanovení tohto zákona v konaní pred súdom úkonov, ktorých má právo zúčastniť sa obvinený, a vo vyšetrovaní alebo v skrátanom vyšetrovaní úkonov podľa § 213 ods. 2 až 4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2005-301/znenie-20090717>>.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. por. Ak nie je dôvod na postup podľa § 197 ods. 1 alebo 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2005-301/znenie-20090401>>, policajť začne trestné stíhanie bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného oznámenia, ak ho treba doplniť. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajť trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté

trestné stíhanie. O začatí trestného stíhania policajť upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Policajť doručí také uznesenie prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

Podľa § 199 ods. 3 Tr. por. Uznesenie o začatí trestného stíhania musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2005-300>>. Uznesenie neobsahuje odôvodnenie.

Podľa § 185 ods. 1 Tr. por. Opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť.

Podľa § 185 ods. 2 Tr. por. Sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta okrem uznesenia o začatí trestného stíhania.

Podľa § 190 ods. 1 Tr. por. Orgán, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje, môže jej sám vyhovieť, ak sa zmena pôvodného uznesenia nedotkne práv inej strany trestného konania. Ak ide o uznesenie policajta, ktoré bolo vydané s predchádzajúcim súhlasom prokurátora alebo na jeho pokyn, môže policajť sám sťažnosti vyhovieť len s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.

Podľa § 206 ods. 1 Tr. por. Ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajť bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi

Podľa § 206 ods. 2 Tr. por. O začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia možno rozhodnúť jedným uznesením, ktoré policajť oznámi bez meškania obvinenému a doručí ho najneskôr do 48 hodín prokurátorovi. O tomto úkone upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia oznámené vyhlásením uznesenia, policajť je povinný vydať obvinenému jeho rovnopis.

Podľa § 206 ods. 3 Tr. por. Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného

činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2005-300>> a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

Podľa § 215 ods. 5 Tr. por. Uznesenie o zastavení trestného stíhania treba doručiť obvinenému a poškodenému. Uznesenie policajta treba doručiť prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

Podľa § 230 ods. 1 Tr. por. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor.

Podľa § 230 ods. 2 písm. a/ Tr. por. Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami; pri uznesení o zastavení trestného stíhania, prerušení trestného stíhania alebo o postúpení veci to môže urobiť do 30 dní od ich doručenia; ak rozhodnutie policajta nahradil vlastným rozhodnutím inak, než na podklade sťažnosti oprávnenej osoby, proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, rovnako ako proti rozhodnutiu policajta.

V čase, keď malo dôjsť ku spáchaniu trestného činu žalobcom, bol účinný Trestný zákon č. 140/1961 Zb. (ďalej len Tr. zák.).

Podľa § 16 ods. 1 Tr. zák. Trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Trestný zákon. č. 300/2005 Z.z, účinný od 1.1.2006, v ustanovení § 2 ods. 1 upravuje časovú pôsobnosť Tr. zák. nasledovne:

Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia Páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa § 87 ods. 1 Tr. zák., účinného od 1.1.2006, Trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

- d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky,
- e) tri roky pri ostatných prečinoch.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je: 1/ existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, 2/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľná v peniazoch a 3/príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím.

Zodpovednosť štátu je (až na prípady hodné osobitného zreteľa) podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov, smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu.

Jedným z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je preukázaná nezákonnosť rozhodnutia, ktorá viedla ku vzniku škody. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, t. j. že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti. Zákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia nie je možné riešiť v konaní o náhradu škody ako predbežnú otázku. Predmetné uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia proti žalobcovi bolo na základe sťažnosti žalobcu (riadneho opravného prostriedku) vyšetrovateľom PZ zrušené z dôvodu, že trestné stíhanie bolo premlčané. V prejednávanom prípade je splnenie predpokladu vyplývajúceho z citovaných ustanovení zákona zodpovednosti štátu za škodu nepochybné.

K uplatneniu práva na náhradu škody v predmetnej veci došlo z dôvodu, že vyšetrovateľ PZ sám vyhovel sťažnosti žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia pre prečin podvodu formou spolupáchatel'stva a toto uznesenie podľa § 190 ods. 1 Tr. por. dňa 16. 6. 2010 sám zrušil z dôvodu, že zanikla trestnosť činu uplynutím premlčacej doby, doručil ho aj OP v Starej Ľubovni a uznesenie

nadobudlo právoplatnosť dňa 23.6.2010. V zmysle ustálenej judikatúry súdov a aj ÚS SR pre záver o opodstatnenosti a teda aj zákonnosti

začatia a vedenia trestného stíhania proti žalobcovi je rozhodujúci neskorší výsledok trestného konania. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi zrušil orgán na to oprávnený, keďže Tr. por. v § 190 ods. 1 umožňoval vyšetrovateľovi PZ zrušenie tohto uznesenia o vznesení obvinenia. Následne vyšetrovateľ PZ uznesením zo dňa 23.6.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.7.2010, zastavil trestné stíhanie vo veci prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť žalobca a jej manžel M. V., lebo trestné stíhanie je premlčané. Teda uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi bolo zrušené orgánom na to oprávneným a preto ide o nezákonné rozhodnutie v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 na základe riadneho opravného prostriedku žalobcu podaného v zmysle § 6 ods. 2 cit. zákona. Na základe uvedeného žalobca má právo na náhradu škody spôsobenú orgánom verejnej moci, keďže rozhodnutie o vznesení obvinenia bolo zrušené. Súd v zmysle judikatúry súdov a nálezů Ústavného súdu SR I. ÚS 548/2012 prihliadol aj na konkrétne okolnosti daného prípadu, priebeh trestného konania aj z hľadiska dôkaznej situácie a aj z hľadiska zásad trestného konania.

Pri skúmaní skutkových okolností predmetného prípadu a s prihliadnutím na osobitné okolnosti konkrétnej trestnej veci súd je toho názoru, že už v čase začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia (dňa 23.2.2010) bol účinný Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. (účinný od 1.1.2006), ktorý v § 2 ods. 1 upravoval časovú pôsobnosť Tr. zák. tak, ako je uvedené vyššie, t.j. okrem iného upravoval, že ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Z uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi a jej manželovi vyplýva, že trestný čin podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 250 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31.12.2005, mali spáchať obidvaja dňa 24.9.2003.

Tr. zák. č. 300/2005, účinný od 1.1.2006, upravoval prečin podvodu v § 221 ods. 1, ktorý stanovil v prípade spôsobenia malej škody, hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody až na dva roky a v ods. 2 v prípade spôsobenia väčšej škody stanovil hornú hranicu trestnej sadzby až 5 rokov. Trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá v zmysle § 87 ods. 1 Tr. zák., účinného od 1.1.2006, bola podľa písm. d/ päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a podľa písm. e/ tri roky pri ostatných prečinoch.

Z uvedeného je zrejmé, že už v čase vydania uznesenia vyšetrovateľa o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia voči žalobcovi a jej manželovi pre prečin podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva bola trestnosť činu premlčaná, t. j. trestnosť činu zanikla uplynutím premlčacej doby, preto takéto uznesenie o vznesení obvinenia vyšetrovateľ nemal vydať. Na základe uvedeného podľa názoru súdu je potrebné považovať takéto uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné, keďže ho sám vyšetrovateľ na základe sťažnosti podanej žalobcom z dôvodov premlčania trestného stíhania zrušil. S prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu vychádzajúc z predmetného trestného spisu a z odôvodnenia uznesenia vyšetrovateľa PZ o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia vyplýva, že v trestnom konaní vykonaným dokazovaním doposiaľ nebolo jednoznačne preukázané, aby žalobca s manželkou spáchali prečin podvodu formou spolupáchateľstva v súvislosti s podaním návrhu na komisiu ROEP na potvrdenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydržaním a k nemu priloženými prehláseniami dotknutých spoluvlastníkov, okrem iného B. M. a Q. M.. Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia vyšetrovateľa PZ okrem iného vyplýva, že predseda komisie a starosta Obce I. potvrdil, že v časti podielov poškodeného B. M. obvinení prehlásenie B. M. komisii nepredložili a preto došlo k administratívnej

chybe zo strany komisie a správneho orgánu. Q. M. si žiadnu škodu nenárokovala a uviedla, že pozemky, ku ktorým vlastníctvo bolo potvrdené žalobcovi a jej manželovi, neužívala, ale užívali ich obvinení.

V zmysle judikatúry súdov nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 23. februára 1990 sp. zn. 1 Cz 6/90 publikovaný pod č. 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991 a rozsudok NS SR z 28. júna 1993 sp. zn. 1Cdo 53/93 publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994). Ako je uvedené vyššie, rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

Základné zásady trestného konania sú upravené v § 2 Tr. por., ktorý okrem iného upravuje, že do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie. Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak, než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Toho, kto je podozrivý zo spáchania trestného činu, možno považovať za obvineného a použiť proti nemu prostriedky určené Tr. por. proti obvinenému až vtedy, ak bolo proti nemu vznesené obvinenie (§ 33 Tr. por.). Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia, ktoré policajť doručí prokurátorovi najneskôr do 48 hodín (§ 199 ods. 1 veta druhá a šiesta Tr. por.). Ak je po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajť bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi (§ 206 ods. 1 veta prvá Tr. por.). Podľa § 185 ods. 1, 2 Tr. por. Opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť. Sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajťa okrem uznesenia o začatí trestného stíhania.

Orgán, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje, t.j. v prejednávacom prípade proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, môže jej sám vyhovieť, ak sa zmena pôvodného uznesenia nedotkne práv inej strany trestného konania. Ak ide o uznesenie policajťa, ktoré bolo vydané s predchádzajúcim súhlasom prokurátora alebo na jeho pokyn, môže policajť sám sťažnosti vyhovieť len s predchádzajúcim súhlasom prokurátora (§ 190 ods. 1 Tr. por.). Z trestného spisu nevyplýva, že by uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.

Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor (§ 230 ods. 1 Tr. por.). Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený a/ dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie a určovať lehoty na ich vybavenie, b/ vyžadovať od policajťa spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajť včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje, c/ zúčastniť sa na vykonávaní úkonov policajťa, osobne vykonať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci, d/ vrátiť vec policajťovi na doplnenie vyšetrovania s pokynmi, e/ zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajťa, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami, f/ odňať vec policajťovi Iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní podať obžalobu (§ 231 písm. a/ Tr. por.).

Uznesením o vznesení obvinenia vyšetrovateľa bolo zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov žalobcu, a to do základných práv žalobcu na dôstojnosť, na česť, na dobré meno, na súkromie a pod. Je teda nepochybné, že vydaním uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi a jeho zrušením vyšetrovateľom PZ, bola žalobcovi v trestnom konaní spôsobená škoda. Súd pri rozhodovaní vychádzal aj z judikatúry NS SR, a to z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3 Cdo 194/2010, z uznesenia NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009. Podľa tejto judikatúry v čase platnosti zák. č. 58/1969 ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, má pri splnení zákonných predpokladov podľa ustanovení § 1 až 4 zák. č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy obhajoby, a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám (R 70/1994, obdobne R 35/1991). Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné.

Súd poukazuje tiež aj na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 183/2009, z odôvodnenia ktorého okrem iného vyplýva, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co3/2010, kde sa taktiež konštatuje, že rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania

Na základe uvedeného súd je toho názoru, že žalobca má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, ktoré bolo vydané v trestnom konaní (§ 10 ods. 15 Tr. por.). Doručením uznesenia o vznesení obvinenia žalobcovi, mal žalobca právo na obhajobu v zmysle čl. 47 Ústavy a § 34 ods.1, 3 Tr. por. a tento si na ochranu svojich práv zvolil advokáta, ktorý ho v trestnom konaní zastupoval. Žalobca preukázal, že predmetné uznesenie vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia voči nemu bolo nezákonné, keďže ho vyšetrovateľ PZ na základe jeho sťažnosti zrušil.

Ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby smerujúce na odstránenie nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného (žalobcu), štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa § 1 ods. 1, § 3 ods. 1 písmeno a/ zák. č. 514/2003 Z. z., a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám. V zmysle § 18 ods. 1 zákona o zodpovednosti štátu za škodu náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré žalobcovi vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené. Je ústavne zaručeným právom každého mať právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom (Ústava SR, čl. 47 ods. 2, Listina základných práv a slobôd čl. 37 ods.2). V súlade s § 34 ods. 1 tretia veta Tr. por., obvinený má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom, pričom nie je rozhodujúce, v ktorom štádiu trestného konania si obvinený obhajcu zvolí. Žalobca si zvolil obhajcu po tom, čo bolo proti nemu vznesené obvinenie. V súvislosti so zvolením si obhajcu žalobcovi nepochybne vznikli trovy. Preto v prejednávanom prípade štát zodpovedá za vznik škody objektívne, ktorej sa nemôže zbaviť.

Je nesporné, že žalobca bol v trestnom konaní po vznesení obvinenia zastúpený advokátom, ktorý si uplatnil odmenu za právnu pomoc v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 478,88 eur, včítane náhrady cestovného zo Starej Ľubovne do l. a späť, kde bol žalobca vypočúvaný, včítane aj náhrady za stratu času. Žalobca má preto právo na náhradu škody v zmysle § 18 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003, ktorá predstavuje náklady na trovy obhajoby (na zvoleného obhajcu) a vynaložené žalobcom v trestnom konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie vyšetrovateľa PZ.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím bol predbežne prerokovaný (§15 ods. 1) na MV SR, ktoré príslušný orgán tento nárok neuspokojil (§16 ods. 3) a preto sa žalobca so svojím nárokom obrátil oprávnenne na súd.

K námietke žalovaného, že nie je pasívne legitimovaný, ale v predmetnej veci je pasívne legitimovaná a koná za štát GP SR v dôsledku novely § 4 ods. 1 písm. b/ c/ zákona č. 514/2003 Z.z., účinnej od 1.1.2013, súd dodáva:

Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu štátu ako špeciálny zákon ku OZ upravuje zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V § 1 písm. a/ a v § 1 písm. c/ zákon upravuje predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu. V § 2 zákon stanovuje, čo je výkon verejnej moci, a to rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb a tiež stanovuje, že orgánom verejnej moci je okrem iného štátny orgán. Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci nezákonným rozhodnutím (§ 3 ods. 1 zákona) a zákon stanovuje, ako je uvedené vyššie, objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemôže zbaviť (§ 3 ods. 2 zák.).

Orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajt (§ 10 ods. 1 Tr. por.). Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie aj vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ. Je nesporné, že v predmetnej veci uznesením vyšetrovateľa PZ bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie voči žalobcovi a že v danom prípade žalobcovi vznikla škoda v trestnom konaní nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa PZ. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto štádiu trestného konania ako orgán konajúci v mene štátu je tak MV SR, ako aj GP SR.

Zákonom č. 412/2012 Z.z., účinným od 1.1.2013, došlo k zmene ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b/ a c/ zák. č. 514/2003 Z.z..

Ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b/ zák. č. 514/2003, v znení účinnom do 31.12.2012 upravovalo, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514/znenie-20090101>>, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru.

Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b/ zák. č. 514/2003, účinné od 1.1.2013 stanovuje, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514/znenie-20090101>>, koná v mene štátu

b/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Z výkladu tohto novelizovaného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b/ cit. zákona, účinného od 1.1.2013, vyplýva, že vyplýva, že MV SR koná v mene štátu vo veci náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci, ak :

1/ škodu spôsobil vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ a

2/ prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

3/ vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

V predmetnej veci bolo zistené, že škodu spôsobil vyšetrovateľ PZ vydaním nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ, keďže sám vyšetrovateľ uznesenie o vznesení obvinenia na základe sťažnosti žalobcu zrušil a následne aj trestné stíhanie vo veci zastavil a teda prokurátor nepodal a ani nemohol v predmetnej trestnej veci podať obžalobu príslušnému súdu, nakoľko uznesenie o vznesení obvinenia bolo zrušené a trestné stíhanie bolo zastavené. Z predmetného trestného spisu súd nezistil, aby prokurátor dal záväzný pokyn vyšetrovateľovi PZ pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi a tiež pred vydaním zrušujúceho uznesenia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, teda či vyšetrovateľ pri vydaní zrušujúceho uznesenia o vznesení obvinenia konal na základe záväzného pokynu prokurátora alebo nie. Z uvedeného teda vyplýva, že škodu spôsobil vyšetrovateľ a podľa názoru súdu aj v zmysle novelizovaného ust. § 4 ods. 1 písm. b/ zák. č. 514/2003, účinného od 1.1.2013, koná vo veci náhrady škody za štát MV SR, teda aj v predmetnej veci je pasívne legitimovaný.

K tvrdeniu žalovaného, že v novele zákona č. 514/2003, účinnej od 1.1.2013, nie sú žiadne prechodné ustanovenia, preto je možné aplikovať novelu aj na konania začaté pred 1.1.2013 a preto je bezvýznamné, že žiadosť o predbežné prerokovanie bola podaná na MV SR, keďže v čase podania žiadosti, a to do 31.12.2012, bolo MV orgánom konajúcim za štát, súd uvádza, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podal žalobca na MV SR dňa 12.6.2013 a MV SR jeho žiadosti nevyhovelo, čo mu oznámilo podaním zo dňa 12.12.2013. Z uvedeného vyplýva, že žiadosť žalobcu o predbežné prejednanie nároku bola podaná MV SR už za účinnosti novely zákona č. 514/2003 a aj odpoveď MV SR zaslalo žalobcovi už za účinnosti novely tohto zákona.

Z hľadiska určenia, ktorý z týchto orgánov, či MV SR alebo GP SR, je orgánom konajúcim v mene štátu, je však rozhodujúce aj podľa zák. č. 514/2003 Z.z., v znení účinnom do 31.12.2012, ako aj v znení účinnom od 1.1.2013, ktorému orgánu bola adresovaná žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody a ktorý orgán začal konať ako prvý a či nepríslušný orgán postúpil žiadosť na príslušný orgán alebo nie.

Súd dodáva, že aj keď došlo k zmene § 4 ods. 1 písm. b/ a c/ zák. č. 514/2003 s účinnosťou od 1.1.2013, pre posúdenie, ktorý orgán koná v mene štátu, t. j., ktorý orgán štátu je pasívne legitimovaný vo veci náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, je dôležité, že v zmysle § 4 ods. 1 písm. m/ zák. č. 514/2003 Z.z., účinného od 1.1.2013, (v zák. č. 514/2003, účinnom do 31.12.2003, je rovnaké znenie uvedené v § 4 ods. 1 písm. k/) .koná vo veci náhrady škody v mene štátu orgán príslušný podľa písmen a) až l) (§ 4 ods. a) až j podľa zák. účinného do 31.12.2013), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>>), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý. Ak by nebolo možné príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (§ 4 ods. 2 cit. zákona). Tiež je potrebné zdôrazniť, že podľa § 4 ods. 3 cit. zákona, účinného od 1.1.2013, (rovnaké znenie § 4 ods. 3 zákona účinné aj do 31.12.2012) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>>) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Ustanovenie § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003, účinné od 1.1.2013, (v rovnakom znení účinné aj do 31.12.2012), upravuje, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>> a 11 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-514>>. Podľa § 15 ods. 2 zákona, účinného od 1.1.2013 (v rovnakom znení zákona účinnom do 31.12.2012) Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

V prejednávanej veci žalobca podal žiadosť na predbežné prerokovanie nároku dňa 12.6.2013, t. j. už za účinnosti novelizovaného zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.1.2013 na MV SR, ktoré však žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody podľa § 4 ods. 3 a § 15 ods. 2 cit. zákona nepostúpilo bezodkladne príslušnému orgánu. Vychádzajúc z tvrdenia žalovaného, že pasívne legitimovaný v predmetnej veci je GP SR, potom žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody malo MV SR postúpiť GP SR ako príslušnému orgánu. MV SR však podaním zo dňa 12. 12. 2013 oznámilo žalobcovi, že žiadosti nevyhovuje, teda začalo konať v predmetnej veci náhrady škody za štát ako prvý orgán , preto je v zmysle § 4 ods. 1 písm. m/ zák. č. 514/2003 Z.z, v znení účinnom od 1.1.2013, (§ 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 514/2003 v znení účinnom do 31.12.2003) a tiež v zmysle § 4 ods. 3 a § 15 ods. 2 zák. č. 514/2003 pasívne legitimovaný v tomto konaní, t.j. oprávnený konať za štát vo veci náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

Súd zdôrazňuje, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z.z. žalobca adresoval MV SR ako orgánu oprávnenému konať v mene štátu, pričom vychádzal z toho, že mu škodu spôsobil vyšetrovateľ PZ, ktorý vydal uznesenie o vznesení obvinenia a ktorý ho aj následne sám zrušil na základe sťažnosti žalobcu, pričom MV SR ani v odpovedi na jeho žiadosť o predbežné prejednanie nároku neuviedlo, že nie je príslušné v tejto veci konať za štát.

Žalobca v konaní preukázal, že mu bola spôsobená škoda v trestnom konaní nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a preukázal aj príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a nezákonným rozhodnutím - uznesením vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia. Keďže v konaní výška škody uplatnená podľa osobitného predpisu vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov nebola spochybnená a zároveň žalobca preukázal príjmovými pokladničnými dokladmi, že uplatňovanú škodu ako trovy obhajoby v trestnom konaní obhajcovi skutočne aj uhradil, súd mal preukázané, že návrh žalobcu je dôvodný, preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi skutočnú škodu vo výške 478,88 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca si uplatnil aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo žalovanej sumy od podania žaloby, t.j. od 18.12.2013 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 vyhl. č. 87/1995 Z.z. účinného ku 1.7.2010 Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods.1 vyhl. č. 87/1995 Z.z., účinného ku 1.7.2013 Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c prechodného ustanovenia k úprave účinnej od 1. februára 2013 Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 16 ods. 4 posledná veta zák. č. 154/2003 o zodpovednosti škody , účinného od 1.1.2013, Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína

príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd určil, že lehota omeškania začal plynúť orgánu štátu - MV SR - dňom nasledujúcim po doručení žaloby súdom, t.j. dňom 19.6.2014 (žaloba doručená 18.6.2014 - čl. 35) a od toho dňa súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej sumy 478,88 eur v uplatňovanej výške 8,5 % ročne do zaplatenia. Súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení - § 517 ods. 1, 2 OZ, § 3 ods. 1 vyhl. č. 87/1995 Z.z., účinného od 1.7.2010 a s poukazom na prechodné ustanovenia § 10 c/ citovanej vyhlášky a s prihliadnutím na to, že základná úroková sadzba ECB bola v čase, keď záväzkový vzťah vznikol, vo výške 0,5 % + 8 percentuálnych bodov, čo je úroková sadzba 8,5 % ročne, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj 8,5 % úrok z omeškania ročne z priznanej sumy 478,88 eur od 7.6.2014 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobca bol v konaní úspešný v časti istiny a v časti uplatňovaného úroku z omeškania 8,5 % ročne z istiny 478,88 eur od 7.6.2014 do zaplatenia. Žalobca bol neúspešný v nepatrnej časti, a to v časti úroku z omeškania 8,5 % ročne z uplatňovanej istiny 478,88 eur za obdobie od podania žaloby, t. j. od 18.12.2013 do 6.6.2014, preto mu súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 % v zmysle 151 ods. 7 O.s.p. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.